

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
Judecător: O. Țurcan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță

dosarul nr. 2ra-1077/18

ÎNCHEIERE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina împotriva Societății Comerciale „Demi Alitora” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la obligarea finalizării prestării serviciului și predarea obiectului locativ, încasarea prejudiciului moral, penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, prin care s-a respins apelul declarat de Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 01 iulie 2017, Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SC „Demi Alitora” SRL cu privire la obligarea finalizării prestării serviciului și predarea obiectului locativ, încasarea prejudiciului moral, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la 22 decembrie 2011, au încheiat cu SC „Demi Alitora” SRL contractul nr. 18DC-22.12 de investiții a capitalului privat în construcția obiectului, și anume apartamentul nr. 18 din blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Socoleni, cu suprafața totală de 3,75 m.p.

Menționează că, potrivit pct. 4.4 al contractului, costul imobilului constituia suma de 551000 lei, termenul de achitare fiind stabilit în mărime de 495901 lei la

data încheierii contractului, iar ultima rată în mărime de 55099 lei, urma să fie achitată la darea în exploatare a imobilului.

Potrivit pct. 1.5 a contractului, părțile contractuale au stabilit termenul final de dare în exploatare și transmitere a obiectului imobiliar nu mai târziu de trimestrul II al anului 2012.

Relatează că, lucrările de finisare a obiectului sunt preponderent executate din anul 2013, blocul locativ este conectat la apeduct, energie termică și energie electrică, însă, inacțiunile pârâtului privind finisarea lucrărilor și darea în exploatare a blocului locativ sunt inexplicabile.

Ignorând obligațiile contractuale asumate și folosindu-se de situația că dâșii nu dispuneau de un alt loc de trai, SC „Demi Alitora” SRL i-au impus condiții să achite serviciile comunale la un preț dublu față de prețurile stabilite pentru consumatorii casnici.

Astfel, prejudiciul moral cauzat în urma acțiunilor ilegale de către pârât, este format dintr-un șir de incomodități și asta în pofida faptului că au îndeplinit obligațiunile de plată conform contractului de investiții.

Începând cu anul 2014, fiind impuși de situația creată, s-au instalat în apartamentul nr. 18 din blocul locativ amplasat în mun. Chișinău, str. Socoleni 12.

La 03 martie 2016, pârâtului i-a fost înaintată o somație prin care s-a solicitat executarea pct.1.6 al contractului nr. 18DC-22-12 din 22 decembrie 2011 de investiții a capitalului privat în construcția obiectului, însă aceasta a rămas fără nici un răspuns.

Au mai indicat că, penalitatea în mărime de 10% din costul imobilului constituie 55100 pentru o zi ($551000 : 100\% \times 10\%$), respectiv aceasta urmează a fi calculată pe un termen de 30 de zile din momentul primirii de către pârât a reclamației.

Solicită reclamantii, obligarea SC „Demi Alitora” SRL să finalizeze prestarea serviciului și predarea obiectului locativ - apartamentul nr. 8 din blocul locativ cu nr. cadastral xxxxx situat în mun. Chișinău, str. Socoleni, cu suprafața de 63,75 m.p., încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, penalității în sumă de 1653000 lei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 aprilie 2017, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 aprilie 2017, Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion, au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, s-a respins apelul declarat de Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 aprilie 2017.

La 30 martie 2018, Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion au declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea

deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

La fel, arată că instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărârii primei instanțe și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, ignorând prevederile legale aplicabile speței care determină caracterul juridic al părților.

Opinează recurenții că instanțele de judecată au folosit argumente formale, fără a indica la concret prin ce probă se demonstrează că neexecutarea obligațiilor nu-i este imputabilă SC „Demi Alitora” SRL.

Prin prisma art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, recursul declarat de către Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion la 30 martie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 14 februarie 2018, este depus în termen.

La 07 iunie 2018, SC „Demi Alitora” SRL a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Bondarciuc Roman și

Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion este declarativ și nu justifică afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel, abordarea recurentului în esență evidențiind dezacordul cu soluția pronunțată.

Astfel, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurent nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Bondarciuc Roman și Bondarciuc Carolina prin intermediul avocatului Cerga Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea